

dr. Kling István

AZ EURÓPAI UNIÓ VÍZ KERETIRÁNYELVE ÉS A VÍZGY JT - GAZDÁLKODÁS MEGVALÓSÍTÁSÁNAK HATÓSÁGI FELADATAI

Absztrakt

„A víz más termékektől eltérően nem kereskedelmi termék, hanem örökség, amelyet ennek megfelelően óvni, védeni, kezelni kell.” Így fogalmaz a vízről, mint környezeti elemről és hasznosítható készletről az Európai Unió új Víz Politikája, „Az Európai Parlament és Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról” szülő Víz Keretirányelv, amely 2000. december 22-én lépett hatályba.

A Magyar Közlöny 2016. március 31-én megjelent 44. száma hirdette ki a Magyarország felülvizsgált, 2015. évi vízgyjt-gazdálkodási tervéről szóló 1155/2016. (III. 31.) számú Kormányhatározatot. A Belügyminisztérium, Magyarország felülvizsgált, 2015. évi vízgyjt-gazdálkodási tervéről szóló közleményét, azaz Magyarország második vízgyjt-gazdálkodási tervét, a Hivatalos Értesítő 14. száma, 2016. április 7-én tette közzé.

A közzététel kapcsán a cikk összefoglaló jelleggel mutatja a felülvizsgálat eredményeit, a Víz Keretirányelv jelentőségét, célkitűzéseit és végrehajtási rendszerét, azaz a vízgyjt-gazdálkodási tervezés szükségességét, koncepcionális és stratégiai jellegét és rendszeres kötelező felülvizsgálatát.

Kulcsszavak: Víz Keretirányelv, vízgyjt-gazdálkodás, vízügyi hatóság

THE WATER FRAMEWORK DIRECTIVE OF EU AND WATERSHED MANAGEMENT TASKS BY THE COMPETENT AUTHORITY

Abstract

„Water is not a commercial product like any other but, rather, a heritage which must be protected, defended and treated as such.” The European Union’s new water policy worded that about the water – as environmental element and utilizable supply – in the Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council of 23 October 2000 establishing a framework for Community action in the field of water policy, which was entered into force in December 22, 2000.

In Hungary the Government Decision No 1155/2016. (III. 31.) about the revised Hungarian watershed management plan for 2015 was promulgated in March, 31, 2016.

In connection with the promulgation the article summarizes the antecedents of the revision, the significance, objectives and implementation system of the Water Framework Directive. In other words it demonstrates the necessity of planning the watershed management with its conceptual and strategic nature, and its compulsory regular revision.

Keywords: The Water Farmework Directive, watershed management, competent authority

1. BEVEZET

A víz a Föld legjellegzetesebb alkotóeleme. A vizet szokás úgy is nevezni, hogy az élet bölcs je, hiszen víz nélkül nem alakulhatott volna ki a földi élet, és ma is minden élő lény alapvető építőeleme. Annak fontosságát, hogy a vizeinket megóvjuk, már elég korán felismerték. Hiszen nem áll rendelkezésünkre korlátlan mennyiségben, gondoskodnunk kell arról, hogy az utókor számára is elegendő mennyiségben álljon rendelkezésre és életünk meghatározó eleme maradjon.

Ennek érdekében az Európai Közösség már az 1970-es évek közepétől számos olyan jogszabályt alkotott és léptetett hatályba, mely a vizeket védte. Az állapotuk azonban nem hogy javult volna, egyes esetekben még tovább romlott. Ezért az 1990-es évek elején elkezdtek kidolgozni egy olyan új Víz Politikát, mellyel a vizeket jobb állapotba lehet hozni.

A 90-es évek közepére megszületett az Európai Unió új Víz Politikája, a Víz Keretirányelv (a továbbiakban: VKI) „Az Európai Parlament és Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról”, amely 2000. december 22-én lépett hatályba. Ez volt az első olyan rendelkezés, amely a vízi ökoszisztémák védelmét helyezte előtérbe. Kitűzte céljává, hogy az Európai Unió tagállamaiban 2015-ig jó állapotba kell hozni a felszíni és felszín alatti vizeket, és jó potenciált kell elérni a mesterséges és természetesen módosított víztestek esetében valamint fenntarthatóvá kell tenni ezt a jó állapotot/potenciált.

Az irányelvben azonos hangsúlyt kapott a felszíni, felszín alatti vizek mennyiségi megóvása valamint a vizek, mint élő helyek védelme. Továbbá a pontszerű és diffúz szennyezésforrásokkal szembeni fellépést egységes alapokon kívánja szabályozni, valamint a vizek jó állapotba való hozásához szükséges intézkedések esetén előírja a vízgyűjtő szint összehangolást.

Az Európai Közösség tehát régóta foglalkozik a vízgazdálkodás közösségi szabályozásával, s ennek keretében az éghajlat alakulásának a vízigényekre és a vízellátásra gyakorolt hatásával is. E vonatkozásban a legfontosabb támpontot a VKI jelenti, de például az éghajlatváltozásból adódó hatások számításba vételének szükségessége a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezésben csak

jóval később fogalmazódott meg kell egyértelműséggel. Az EU vízpolitika átfogó továbbfejlesztéséről szóló bizottsági „Kék Könyv” minden addiginál világosabban fogalmazza meg, hogy a vízkészletek megőrzése, a fenntartható vízhasználat kapcsán az éghajlatváltozás hatásainak mérséklése érdekében is, mely területeken van szükség a meglévő közösségi politikák és szabályozások hatékonyabb végrehajtására vagy újabbak kidolgozására.

Az EU-ban nincs még kifejezetten a vízhiánnyal és az aszályllyal foglalkozó közösségi program vagy szabályozás, bár ez az egyik legkritikusabbnak tekintett kérdéskör, illetve ennek társadalmi-gazdasági és környezeti hatása. A Bizottság 2007. évi rövid közleménye először adott áttekintést a probléma közösségi szinten helyzetéről és fogalmazott meg ajánlásokat a további teendőkre.

Ez utóbbiak többek között utaltak az aszálykockázat-kezelési tervek, megfigyelések és korai figyelmeztető rendszerek, víztakarékos technológiák jelentőségére. Javasolták egy Európai Aszálymegfigyelő Központ létrehozását, amely azóta megvalósult. Az ajánlásokon túlmenően felhívták a figyelmet arra, hogy egyes közösségi előírások (a VKI-ben megfogalmazott megfelelő árazás) hozzájárulnak a víztakarékossághoz, a vízkészletek fenntartható használatához is, ami a vízhiánnyal kapcsolatos problémák megoldását is segíti.

A VKI céljai között is szerepel, hogy hozzájáruljon az árvizek és aszályok hatásainak mérsékléséhez, a már említett „Kék Könyv”, valamint a vízhiányra és az aszályra vonatkozó európai politika felülvizsgálatáról szóló egyidejűleg elfogadott bizottsági jelentés, az éghajlatváltozással összefüggésben is sürgeti mind közösségi, mind tagállami szinten a hatékonyabb intézkedéseket. Az aszályokhoz képest az árvizekkel kapcsolatos közös fellépés igénye és a közösségi szabályozás szükségessége előbb tisztázódott.

A VKI integráló szerepe itt is megfogalmazódik, mivel általános előírásain túlmenően a Bizottság 2004. évi közleményét és 2006. évi javaslatát követően 2007-ben megszületett az árvizekkel kapcsolatos irányelv (2007/60/EK). Ez meghatározta az uniós és tagállami szintű teendőket, kifejezetten utalt már az éghajlatváltozás hatásaira is az árvizek valószínűségének növekedésében és káros hatásainak súlyosbodásában. A megelőzés terén a közös erőfeszítések segítségével létrehozták az Európai Árvíz Előrejelző Rendszert. A 2012. évi „Kék Könyv” a jövőre nézve megemlíti az árvíz kockázat megfelelő felméréseinek és kezelésének fontosságát, és szorgalmazza az éghajlatváltozásból adódó hatások számításba vételét.

2. A VÍZ KERETIRÁNYELV (VKI) BEMUTATÁSA ÉS VÉGREHAJTÁSI RENDSZERE

2.1. A Víz Keretirányelv jelentése

A Víz Keretirányelv az új vízügyi politika érvényesítésének legfontosabb eszköze. A vizek „jó állapotának” biztosítása, megvalósítása sok új feladatnak a megoldását igényli a szakemberek részéről a vízgazdálkodásban. A VKI által elírt feladatok magyarországi végrehajtását segítette a 2002-ben indult Twinning Project, melynek kivitelezésében Németország nyújtott segítséget. Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása előtt legfontosabb célja volt, hogy megtörténjen a jogközelítés, a VKI elírásai beépüljenek a hazai jogrendbe. A Twinning Project feladata volt, hogy lehatárolja, kijelölje a felszíni és felszín alatti víztesteket és kidolgozza a vizsgálati rendszerhez szükséges eljárásokat.

A VKI tehát egy egységes vízvédelmi politika életbe lépését jelentette, amely az állam- és országhatárokon túlnyúlva, a vízgyűjtő közelemből összehangolt vízgazdálkodás megvalósulását segíti elő.

A VKI különleges jelentése a vizek védelmének egységes elv szerint, követhető végrehajtása. Ezzel párhuzamosan megjelennek a specifikus tényezők, mint például a terület specifikusság, víztípusok szerinti minősítés, a káros anyagok vizsgálatának kombinált módszere valamint a paraméter csoportokkal kapcsolatos vizsgálatok. Ezért elmondhatjuk, hogy a VKI egyik legfontosabb újítása, hogy a vizek állapotát azok típus specifikus zavartalan (emberi hatásokkal nem, vagy alig terhelte) állapotához viszonyítva minősíti. A referenciaállapot jellemzését legcélszerűbben a referenciahelyek mérési adatai alapján lehet elvégezni, azonban nagyon kevés referenciahely van az országban.

A VKI részletes elírásokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogyan kell megállapítani azt, hogy milyen állapotban vannak jelenleg a vizek, és hogy mit jelent vagy jelentene az, hogy jó állapotban van. Elírja azt, hogyan kell megvizsgálni, hogy milyen emberi hatások rontják vagy veszélyeztetik a vizek állapotát és elírja azt is, hogy intézkedési tervet kell kidolgozni arra, hogy a vizek jó állapotát elérjük, biztosítsuk, illetve fenntartsuk.

Az el írások nagyon sok feladat megoldását teszik szükségessé (pl. a szükséges monitoring rendszer megtervezése, a vízgyjt-gazdálkodás területi egységeinek kijelölése, a vízgyjt-gazdálkodási tervek készítése, a társadalom bevonása a tervezési folyamatba stb.). A VKI-ben el írt gazdasági elemzéseket minden vízgazdálkodási tevékenységre, illetve a vizek állapotát befolyásoló minden egyes tevékenységre el kell végezni és a költség visszatérülés elvének érvényesítését is biztosítani kell minden vízgazdálkodási szolgáltatás esetén. A határidő hosszabbítást csak nagyon részletes társadalmi és gazdasági elemzések indokolhatják, hogy 2015 helyett 2021 vagy 2027 lenne a céldátum.

Magyarország számára különösen fontosak a Víz Keretirányelvnek a nemzetközi vízgyjt-gazdálkodásra és vízgyjt-gazdálkodási tervezésre vonatkozó el írásai. Ezek legfontosabb jellemzője az, hogy kötelező teszik az EU tagállamok (és akkoriban a csatlakozásra készülő országok számára is) a vízgazdálkodási tevékenységek koordinálását az egész vízgyjtn, ami többek között közös nemzetközi vízgyjt-gazdálkodási tervek készítésére kell, hogy irányuljon.

A VKI legtöbb el írása a vízvédelemmel foglalkozik, ugyanakkor azonban a VKI a társadalom mindenfajta vízzel kapcsolatos igényének kielégítését is befolyásolja. További feladat is szerepel a Víz Keretirányelvben, aminek a módszertanát és a gyakorlati alkalmazásának módját hazánknak ki kellett dolgoznia a VKI keretén belül.

2.2. A Víz Keretirányelv célkitűzései

2.2.1. Új integrált szemléletmód, intézkedések és koordinálás a VKI keretében

Az Európai Unió egységes vízpolitikáját meghatározó VKI a fenntartható vízhasználatok biztosításához a vizek jó ökológiai, kémiai és mennyiségi állapotának elérését írja el minden tagország számára. A célok elérését az intézkedési programok foglalják össze, ami a vízgyjt-gazdálkodás legfontosabb része. Az alábbi ábra mutatja be az integrált intézkedési terv alapfilozófiáját.

1. ábra: Intézkedések a Víz Keretirányelv keretében (Forrás: KvVM)

2.2.2. A VKI általános célkit zései

A VKI által el írt feladatok végrehajtásáért minden tagország maga viseli a felel sséget. A legfontosabb feladat az állapotfelmérés, az elérend célok megfogalmazása, az intézkedések meghatározása a célok eléréséhez. A részfeladatok tekintetében a vízgyjt egységek meghatározása, nemzetközi vízgyjt egységekhez való besorolás, referencia-feltételek és mér helyek megállapítása, felszín alatti vizek leírása, emberi tevékenységek hatásainak vizsgálata, vizek állapotának értékelése és a gazdasági elemzések elvégzése.

Az általános célkit zés elemei:

- A vízi ökoszisztémák védelme, állapotuk javítása,
- a fenntartható vízhasználat el segítése, a hasznosítható vízkészletek hosszú távú védelme,
- a pontszer és diffúz szennyező forrásokkal szembeni fellépés, ezáltal a vízmin ség javítása
- a felszín alatti vizek szennyezésének csökkentése, és további szennyezésük megakadályozása,
- árvizeknek és aszályoknak a vizek állapotára gyakorolt kedvez tlen hatásaink a mérséklése

A tervezés során elvégzett állapotértékelések alapján bebizonyosodott, hogy ökológiai szempontból felszíni víztestek jelent s része 51% nem felel meg a követelményeknek és számos víztest esetében nem állnak rendelkezésre értékelhet adatok (39%). A nem megfelelő állapot okainak meghatározásakor sokszor megjelenik a vizeket ér szerves tápanyagterhelés, ami többek között jól azonosítható pontszer szennyező források, illetve mez gazdasági, települési diffúz szennyezések hatására vezethet vissza.

3. A VÍZ KERETIRÁNYELV VÉGREHAJTÁSÁNAK RENDSZERE

3.1. A Víz Keretirányelv végrehajtásának fő lépései

Magyarország elhelyezkedése miatt, alapvetően érdekelt abban, hogy a Duna nemzetközi vízgyűjtő területben minél több teljesüljenek a VKI célkitűzései. A VKI szerint a vizek állapotát a vízi ökoszisztémát alkotó élőlénycsoportokkal kell jellemezni és a monitoring során azt kell vizsgálni, hogy a vízi ökoszisztémák mennyire hasonlítanak vagy térnek el a természetes állapottól. A vizek aktuális állapotát tehát a referencia körülményekhez (természetes állapothoz) viszonyítva egy arányszámban kifejezve kell meghatározni.

Ennek megfelelően a VKI 8. cikke kötelezi a tagállamokat a vizek ökológiai és kémiai állapotának monitoringjára, mely felszíni vizek esetében kiterjed a víz mennyiségi adataira is, olyan mértékben, amennyire azt az ökológiai állapot indokolja. A monitoring eredményei alapján történik a vizek állapotának minősítése, és azután kell meghatározni a szükséges beavatkozásokat, intézkedéseket a jó állapot eléréséhez.

A VKI 16. cikke értelmében intézkedési programokat kell elfogadni a vizek, olyan szennyező anyagok, vagy szennyező anyag-csoportok általi szennyeződése ellen, amelyek jelentős kockázatot jelentenek a vízi környezetre, vagy azon keresztül az ivóvíz kitermelésére használt vizekre vonatkozóan. Ezen szennyező anyagok esetében az intézkedések célja a bevezetések, a kibocsátások és a mennyiségi veszteségek fokozatos csökkentése, a 2. cikk (30) bekezdésében meghatározott elsődleges veszélyes anyagok esetében, pedig a bevezetések, a kibocsátások és a veszteségek megszüntetése vagy fokozatos kiiktatása, a jó kémiai állapot elérése érdekében. Látható, hogy a megbízható adatokat szolgáltató monitoring és az adatok elemzése, értékelése alapvetően a környezeti célkitűzések meghatározásában és elérésében.

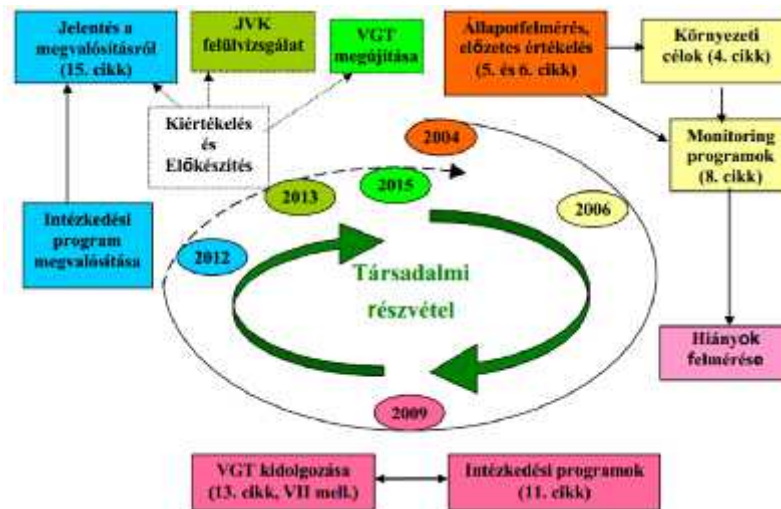
A VKI – 2015 decemberéig történő végrehajtásának – ütemét az alábbi ábra mutatja be. Az első lépés volt a VKI hazai jogrendbe való átültetése és a hatáskörrel rendelkező hatóságok kijelölése 2003 és 2004 évben.

A következő lépés volt, hogy 2005-re elkészült az első Nemzeti Jelentés, amelyben meghatározták a vizek állapotát, a vizek minőségét jelentősen befolyásoló emberi tevékenységeket és kijelölték a víztesteket.

2007. december 22-től üzemel a vízgyűjtőn VKI monitoring, amely alapján értékelni kell a vizeink állapotát és az intézkedések hatásait. A vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló 221/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (továbbiakban: VGT rendelet) írja elő, hogy 2009. december 22-ig vízgyűjtő-gazdálkodási tervet (VGT) kell készíteni Magyarország teljes területére és azt hatévente felül kell vizsgálni.

Az első VGT 2009. december 22-ére elkészült, melyet 2006. december 22-ig nyilvánosságra hozott ütemtervnek és munkaprogramnak kellett megelőznie. 2012-ben megkezdődött az intézkedési program végrehajtása.

2013-2015 között (3 év alatt) az első VGT-ben leírt intézkedési programot értékelni kellett és felül kellett vizsgálni, valamint ki kellett egészíteni, illetve ki kell javítani a hibákat. 2015. december 22-ig elő kellett készíteni a második VGT-t, azaz a VGT2-t.

2. ábra: A Víz Keretirányelv végrehajtásának félépesei, határidői (Forrás: KvVM)

3.2. Jelentéstételi kötelezettségek

A VKI különböző határidőkre és tartalommal feladatokat és jelentési kötelezettségeket ír elő a tagországok számára.

Az **1. Nemzeti Jelentés**, ami **2004 júniusában került benyújtásra**. Ezt követte 2005. március 22-i határidővel elkészített és benyújtott **2. Nemzeti Jelentés**, az Európai Közösség Víz Igazgatói által elfogadott elvek figyelembe vételével. A jelentés tartalmazta többek között

Magyarország területén található víztestek jellemzését, a vizeket érő hatások elemzését valamint a vízhasználatok gazdaságossági szempontú értékelését és a védett területek listáját.

A **3. Nemzeti Jelentés** 2007-ben a monitoring rendszer kiépítéséről ad információt, annak vonatkozásában, hogy melyek azok a felszíni illetve felszín alatti vizek melyek esetén az állapotértékelést el kellett indítani. Természetesen figyelembe véve a több évtizedes monitoring rendszereket. 2008. évi **Nemzeti Jelentés** az európai Bizottság részére a 91/676/EGK irányelv 10. cikke értelmében „a mezőgazdasági eredetű nitrát szennyezéssel szembeni vízvédelmi feladatok végrehajtásáról” készült el a dokumentum.

A 2010. évi **4. Nemzeti Jelentés** (VKI 13. cikk – Vízügyi és vízgazdálkodási Terv). A célok eléréséhez szükséges intézkedéseket a VGT foglalja össze. A VGT tartalmazza az összes szükséges információt, amely a víztestekről rendelkezésre áll, az állapotértékelések eredményét, a tervezési területen jelentkező problémákat és ezek okait, továbbá, hogy milyen környezeti célokat tekinthetünk ki, és ezek eléréséhez milyen műszaki- és szabályozási intézkedésekre, illetve pénzügyi támogatásokra, ösztönözésre van szükség.

3.3. A Vízügyi és vízgazdálkodási Terv (VGT) nemzetközi vonatkozásai és szintjei

A VKI-ben kitűzött célok elérését a Vízügyi és vízgazdálkodási Terv eszközeivel kell végrehajtani, melyet más hatályban lévő vízpolitikák is kiegészítenek. Magyarország esetében a vízügyi és vízgazdálkodási szint összehangolás rendkívül fontos, mivel hazánk a Duna vízgyűjtő területén helyezkedik el. A nemzetközi és határvízi kapcsolatok létfontosságúak, hiszen felszíni vízkészleteink több mint 90%-a a határon túlról érkezik és felszín alatti vízkészletünk jó része is összefügg a szomszédos területekkel. A határral osztott vízgyűjtőkkel, víztestekkel kapcsolatos egyeztetések hivatalos testületei a Határvízi Bizottságok.

A Duna vízgyűjtő-terület terve a Duna Védelmi Nemzetközi Bizottság (ICPDR) koordinálásával készült az érintett országok együttes közlésében. E terület magában foglalja a Duna vízgyűjtőt, a Fekete-tenger part menti vizeit, illetve a romániai partvidéki vízgyűjtőket is (807 827 km²). A Duna vízgyűjtő területére két részben készült el a VGT. Az egyik az „A” rész a vízgyűjtő terület egészére vonatkozó átfogó jellegű információkat tartalmaz, a „B” rész az érintett országok részletes terve. A Duna vízgyűjtő területen belül hazánkat is érintve

készült a Tisza nemzetközi részvízgyjt vízgazdálkodási terve, szintén az ICPDR koordinációjával.

3. ábra: Magyarország és a Duna vízgyjt terület

(Forrás: Tájékoztató Magyarország Vízgyjt -gazdálkodási tervéről /VKKI, 2010./)

Hazánk Vízgyjt -gazdálkodási Tervét 2009. december 22-ig kellett összeállítani és 2010. április hónapban készült el és először a Magyar Közlöny 84. számában 1127/2010. (V.21.) Korm. határozattal hirdették ki, majd ismételtén a 2012. évi 21. számban 1042/2012. (II.23.) Kormányhatározattal. A VGT-ben megtalálhatjuk az összes olyan információt a hazai víztestek vonatkozásában, melyek segítségével a VKI-ben kitűzött céloknak eleget tehetünk. Többek között szabályzásokat és az intézkedési programok összefoglalását.

„A VGT egy olyan stratégiai terv, mely a vizek jó állapotba hozását illetve fenntartását alapozza meg átfogó intézkedések révén. Ez nem csupán a víz tisztaságát jelenti, hanem a vízi ökoszisztémák zavartalanabb állapotát illetve a megfelelő vízmennyiséget is magában foglalja.”

A tervezés hazánkban több szinten valósult meg:

- országos szinten az Országos Vízgyjt -gazdálkodási Terv,
- részvízgyjt (4 részvízgyjt terv)
- Duna-közvetlen (34,730 km²)
- Tisza (46,380 km²)
- Dráva (6,145 km²)
- Balaton - szinten (5,775 km²)

- tervezési alegységek szintjén (összesen 42 alegységi terv)
- víztestek szintjén. [21, 22]

A Víz Keretirányelv a vizekkel kapcsolatos elírásait és elvárásait az ún. víztesteken keresztül érvényesíti, így a vízgyjt-gazdálkodási tervezés legkisebb alapelemei is a víztestek.

4. ábra: Részvízgyjt elhelyezkedése Magyarországon

(Forrás: Tájékoztató Magyarország Vízgyjt-gazdálkodási tervéről /VKKI, 2010./)

5. ábra: Magyarország tervezési alegységei (42 db)

(Forrás: Tájékoztató Magyarország Vízgyjt-gazdálkodási tervéről /VKKI, 2010./)

4. A VGT KONCEPCIONÁLIS ÉS STRATÉGIAI JELLEGE ÉS KÖTELEZ FELÜLVIZSGÁLATA

4.1. Integrált szemléletmód alkalmazása

A VKI gyökeres szemléletváltást jelent a vízgazdálkodás területén. A VKI az Európai Unió tagállamok részére a jelentési kötelezettség mellett el írja, hogy minden tagállam 6 évente köteles saját vízgyjt-gazdálkodási tervet készíteni. Az illetékes közremködő szervezetek elzetes értékelései alapján, készülhetett el Magyarország vízgyjt területeire az els VGT. A VGT1 els sorban azoknak a szabályozásoknak és programoknak az összefoglalása, amelyek biztosítják a környezeti célkitzések elérését (azaz a jó ökológiai, kémiai és mennyiségi állapot elérését). A VGT nem kiviteli terv, hanem a vizek állapotát feltáró és annak „jó állapot”-ba hozását megalapozó koncepcionális és stratégiai terv. Célja az optimális intézkedések átfogó (m szakai, szabályozási és gazdasági-társadalmi szempontú) ismertetése, amely meghatározza az intézményi feladatokat, és amely alapján folytathatók, illetve elindíthatók a megvalósítást szolgáló programok. Ahhoz, hogy teljesítsük a VKI elírásait egy új integrált szemléletmódot kell alkalmaznunk. Azzal, hogy jelenleg az Országos Vízügyi Felügyelőség (OVF) felelt Magyarország második Vízgyjt-gazdálkodási Tervének és az els Árvíz Kockázat Kezelési Tervének elkészítéséért (határidő 2015. december 22. volt), ezzel létrejött a komplex rendszer, ahol az árvízi kockázatok kezelése érdekében tervezett intézkedések és a vizek jó állapotának elérése, illetve meg rzése céljából szükséges intézkedések összehangoltan jelennek meg. A vízgyjt-gazdálkodási tervek és az árvíz kockázat-kezelési tervek kidolgozása az integrált vízgyjt-gazdálkodás részét képezik. ezért harmonizált együttműködésre van szükség az árvíz kockázatok értékeléséről és kezeléséről szóló irányelv végrehajtásával.

4.2. A VGT1 felülvizsgálata és a VGT2 elkészítése

A VGT1 felülvizsgálatának lényeges mérföldkövei a következők voltak:

- 2014. szeptember 30.: A jelentés vízgazdálkodási problémák (JVP) dokumentálása
- 2014. december 22.: VKI 5. cikkely szerinti gazdasági elemzés („ex-ante” feltétel)
- 2015. április 22.: A felülvizsgált vízgyjt-gazdálkodási terv(ek) tervezetének nyilvánosságra hozatala
- 2015. december 22.: A végleges felülvizsgált második vízgyjt-gazdálkodási terv(ek) nyilvánosságra hozatala

A VGT2 készítése során háromszor 6 hónap társadalmi vitát kell biztosítani a következő témakörökben:

- VGT2 ütemterv/munkaprogram (2013. július 22 – 2014. január 23.)
- Jelentés Vízgazdálkodási Kérdések (2014. október – 2015. március)
- VGT2 tervezete (2015. április – 2015. szeptember)

4.3. A felülvizsgálat kötelező elemei

- a) A VKI-ban (VII melléklet/B része) a második tervezéshez elírtak
- vízgyjt-gazdálkodási terv elz változatának közreadása óta végzett változtatások, korszerűsítések összefoglalása, beleértve a VKI 4. cikkelye szerint meghatározott kivételeket;
 - a környezeti célkitűzések elérése irányában tett elhaladás számbavétele, továbbá a monitoring eredmények bemutatása és részletes indoklás minden olyan környezeti célkitűzéshez, amelyet nem lehetett elérni;
 - az elz vízgyjt-gazdálkodási tervben elirányzott, nem végrehajtott intézkedések összefoglalása és a végrehajtás elmaradásának magyarázata;
 - a vízgyjt-gazdálkodási terv elz változatának közreadása óta elfogadott közbens (kiegészítő) intézkedések összefoglalása
- b) Új, vagy VKI-t módosító rendeletek elírásai
- 2008/105/EK irányelv a környezetminőségi elírásokról (keveredési zóna (4. cikk), emisszió leltár (5. cikk))
 - 2006/118/EK irányelv a felszín alatti vizek védelméről, Az első VGT-ben megállapított küszöbértékeket érintő változásokról

- 2009/31/EK irányelv a szén-dioxid geológiai tárolásáról (VKI 17.cikk)
 - 2007/60/EK irányelv az árvíz kockázatok értékeléséről és kezeléséről (összehangolt végrehajtás)
- c) EU támogatás „ex-ante” (előzetes) feltételeinek teljesítése

4.4. A felülvizsgálat VKI által nem előírt elemei

- a) A Bizottság javaslatainak (elvárások, ajánlások) figyelembe vétele

Bizottság elvárásai

Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendeletben foglalt ex-ante feltételek:

- A tagállam biztosítja a vízszolgáltatások költségeinek megtérülését minden ágazatban, a VKI 9. cikkének megfelelően.
- Vízigazgatási tervek elfogadása VKI 13. cikkének megfelelően.
1121/2014. (III.6.) Korm. határozat a 2014-2020 közötti források felhasználásának előfeltételeiként meghatározó, a víz szektort érintő előzetes feltételek teljesítéséről
- Gazdasági elemzés 2014. december 22-re
- Jogszabály módosítási javaslatok 2015. június 30-ra
- VGT 2015. december 22-re
- Kiegészítő monitoring vizsgálatok 2016. december 22-re

Bizottság ajánlásai

Gazdasági kérdések

- A monitoring megfelelő finanszírozásáról gondoskodni kell
- A VGT néhány elemének finanszírozása nem történik minden esetben biztosítottan
- Vízhatalok körének értelmezése nem megfelelő (kötelezettség-szegési eljárás volt folyamatban)
- Költségmegtérülés (szennyező fizet) elvét minden vízhasználatnál alkalmazni kell (pl. még a diffúz szennyezésre is)
- Aránytalan költségek meghatározásának átláthatónak kell lennie

Intézkedési programmal kapcsolatos észrevételek

- Aggasztóan sok 4 (4) cikk szerinti mentesség (időbeli)
- 4 (7) cikk szerinti mentesség alkalmazásának hiánya
- VKI intézkedések nem megfelelő integrálása a mezőgazdasági kompenzációs, támogatási rendszerbe (UMVP), pl. természetes vízviasszatartó intézkedéseket kiterjedtebben kell alkalmazni
- Szennyvíz irányelv alkalmazásában eltérő álláspontok

Adathiányra visszavezethető problémák

- Tipológia, referencia viszonyok
 - Interkalibráció és a biológiai validáció hiánya
 - Erősen módosított víztestek esetében módszertani hiány
 - Ökológiai állapotértékelés – adathiányos víztestek
 - Kémiai állapotértékelés (felszíni vizeknél PS vizsgálatok hiánya, felszín alattiál a trendelemzés hiánya)
- b) Az első terv tanulságainak figyelembe vétele
- c) Az első tervből hiányzó részek, intézkedések pótlása
- d) Új szervezeti felépítés

5. A VGT2 TERVEZETT TARTALMA ÉS ELVÁRT EREDMÉNYEI

5.1. A VGT2 tervezett tartalma a következő volt:

1. A vízgyűjtő /részvízgyűjtő általános leírása
2. A védett területek nyilvántartása
3. Az emberi tevékenység jelentős terheléseinek és hatásainak számbavétele
4. A monitoring hálózatok térképének elkészítése
5. VKI monitoring felülvizsgálata
6. Gazdasági és társadalmi elemzések
7. A víztestek és védett területek állapotértékelése és az intézkedések hatékonyságának vizsgálata

8. Környezeti célkit zések felülvizsgálata, valamint a kivételek alkalmazásának indoklása
9. Az intézkedési program felülvizsgálata
10. Egyéb ide vonatkozó programok, tervek kapcsolódásának vizsgálata és az „ex-ante” értékelés
11. A közvélemény tájékoztatása és társadalmi konzultáció lefolytatása

5.2. A VGT2 elvárt eredményei, amit teljesítenie kell hazánknak az alábbiakban foglалható össze:

- 1 db felülvizsgált országos VGT tervezet (alegységi függelékkel)
- 4 db felülvizsgált részvízgy jt VGT tervezet (Duna, Tisza, Dráva, Balaton, alegységi függelékkel)
- 1 db jelentés az országos VGT2 stratégiai környezeti vizsgálatáról
- 1 db jelentés az országos „ex-ante” értékelésr l
- 2 db összefoglaló jelentés a lebonyolított társadalmi vitáról: a jelent s vízgazdálkodási problémákról (JVP) és a VGT2 tervezeteir l
- 2 db informatikai fejlesztés (1 db szoftver beszerzés és 1 db adatbázis fejlesztés)
- VGT2 társadalmi véleményezéshez készített tájékoztató anyag(ok)

A Magyar Közlöny 2016. március 31-én megjelent 44. száma hirdette ki a *Magyarország felülvizsgált, 2015. évi vízgy jt -gazdálkodási tervér l* szóló 1155/2016. (III. 31.) számú Kormányhatározatot. A Belügyminisztérium *Magyarország felülvizsgált, 2015. évi vízgy jt -gazdálkodási tervér l* szóló közleményét, azaz a VGT2-t, a Hivatalos Értesít 14. száma, 2016. április 7-én tette közzé.

6. A VÍZGYŐJTŐ-GAZDÁLKODÁS ÉS A VIZEKSEL KAPCSOLATOS HATÓSÁGI FELADATELLÁTÁS

6.1. A vizekkel kapcsolatos jogi szabályozás és hatósági tevékenység alakulása

A környezetvédelem és azon belül a víz, mint környezeti elem védelme, valamint a vízgazdálkodás érvényesülésének, azaz hatályosulása biztosításának eszköze a jog.

A jog alapvetően magatartásszabályok összessége. A tételes jog az állam akarataként jelenik meg. E jogot az állam bocsátja ki, az állam fizeszt hozzá szankciót, és ugyancsak az állam kényszeríti ki az abban foglaltak teljesítését. A jogi norma általában magatartásszabályt jelent. A jogi normák egy-egy meghatározott csoportja ad egy jogszabályt. A társadalomban azonban mint magatartásszabály nemcsak a jog létezik, mint társadalmi norma jelen van az erkölcs, a vallás, az illem és a szokás is. Ezekhez az állam kötelező erővel és kikényszerítési lehetőséget azonban nem fizeszt. A társadalmi normák és a jogi normák között állandó a kölcsönhatás, sokszor az egymás közötti átfedés is.

A jogi norma – és így a vízügyi és a környezetvédelmi (vízvédelmi) jogi norma is – valamely magatartásra vonatkozó rendelkezést jelent, amihez az állam kötelező erővel és kikényszerítési lehetőséget biztosít.

A vízügyi és vízvédelmi jogszabályok kiadásával, illetve a vízügyi és vízvédelmi hatósági engedélyezéssel, felügyelettel és ellenőrzéssel, valamint szakhatósági közreműködéssel az a cél, hogy létrejőjön, vagy éppen ellenkezőleg ne jőjön létre valamely magatartás.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényen (környezetvédelmi törvény) és a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LIII. törvényen (vízgazdálkodási törvény) alapuló vizekkel kapcsolatos jog, azaz ma már a vízgazdálkodást, a felszíni és a felszínalatti vizek védelmét, valamint vízügyi és vízvédelmi intézményrendszer szabályozó joganyag egésze rendkívül terjedelmes. A hatósági feladatellátás szempontjából kiemelkedően fontos, hogy a vízvédelmi szakterületen a végrehajtási jogszabályok jelentős része uniós jogi aktusokra épül.

A VKI, illetve a VGT végrehajtását szolgáló hazai vizekkel kapcsolatos hatósági tevékenységben és az azt megalapozó jogban, illetve vízügyi és vízvédelmi intézményrendszerben – jogintézményi- és szervezet-rendszerben egyaránt – történő eligazodást szolgálja e rövid áttekintés.

A vízzel kapcsolatos jogi szabályozás, illetve igazgatási és hatósági végrehajtásának története során, a „*víz és az ember*” kapcsolata szerint négy fejlődési szakaszt különböztethetünk meg.

Először „*az ember védelme a víztől*” elv érvényesült ezt reprezentálja a XVIII.-XIX. századi fejlődés eredményeként, mintegy lezárásaként 1885-ben megszületett, a modern vízügyi szakigazgatás alapjaként a vízjogról szóló XXIII. Törvénycíkk. Ez a törvény magánjogi elveken alapulva 196. paragrafusban az általános rendelkezéseken túlmenően a szabad rendelkezés (magántulajdonú) és a hatósági rendelkezés alatt álló vizekről, vízi munkákról, a vízi szolgalmakról, a vízi társulatokról, a vízrendezési intézkedésekről, a vízügyekben eljáró hatóságokról, ezen eljárások rendjéről és büntetőhatározatokról szólt.

Ezt követően „*a víz védelme az ember érdekében*” került a szabályozás középpontjába. Az 1885. évi XXIII. törvényt közel 80 éves hatályban léte után az 1964. évi IV. törvény váltotta fel. A törvény a vizek szinte teljes körű állami tulajdonára, a vízgazdálkodási feladatok megvalósításának állami jellegére, a vízügyi igazgatás centralizált tevékenységére épült. Az akkori meghatározás szerint a vízgazdálkodás a természet vízháztartásának a társadalom szükségleteivel való optimális összehangolásra irányuló tervszerű, tudományos és szakmai, gazdasági és igazgatási tevékenységet ölelte fel. Ugyanakkor a vízjogi szabályozás az 1980-as években egyre több olyan elemmel egészült ki, amely már „*a víz védelme az emberért*” elvet vallotta, így a vízjogon belül kialakult a vizek mennyiségi és minőségi védelmére vonatkozó jogi szabályozás alaprendszere.

A vízügyekkel kapcsolatos állami – környezetvédelmi és vízgazdálkodási – szabályozás új szakasza, szerves fejlődést követve és az előző két elvet megtartva „*a víz védelme az emberért*” elvet erősítette. Ez a szakasz a kormányzati munkamegosztás 1990. évi átalakításával kezdődött, mely jogilag a környezetvédelmi törvény és a vízgazdálkodási törvény országgyűlési elfogadásával és hatálybalépésével folytatódott. Jogilag ma a vízgazdálkodást, a vizek hasznosítása, hasznosítási lehetőségeinek megteremtése, a vizek kártételei elleni védelem és védekezés (vízkárelhárítás) jelenti.

Az Európai Unióhoz való csatlakozás történelmi fordulópont volt a környezetvédelmi és a vízgazdálkodási ágazat számára is. Az elbbiekben kifejtett közösségi vízpolitika a „*víz és az ember kapcsolata komplex kezelését*” vallja a jelentősen változó külső körülményekre figyelemmel. A vízgyűjtő-gazdálkodási tervezésre és a jó vízállapotok eléréséhez szükséges intézkedések programjának kialakítására vonatkozóan megjelent új szabályozás a víz, mint környezeti elem és, mint vízkészlet mennyiségi és minőségi védelmét szolgáló feladatokat veszi számba. Ma már ehhez a modern és komplex vízgazdálkodási szakághoz szorosan kapcsolódik a felszíni és a felszín alatti vizek védelme, valamint a vízminőségi kárelhárítás általános jellegű, igazgatási és hatósági feladatainak ellátása is.

A jogi szabályozáson alapuló igazgatási és hatósági feladatellátás fejlődését összegezve, kezdetben az árvíz- és belvízvédelem, ezt követően a vízhasznosítás, a vízkészlet-gazdálkodás, a vízbázis-védelem, utána az általános vízvédelem, majd napjainkban az ökológiai, az ökonómiai és vízkár-elhárítási szempontokat egyaránt figyelembe vevő komplex vízgyűjtő-gazdálkodás dominanciája hatja át a vízügyi és vízvédelmi hatósági munkát.

A vízügyi és vízvédelmi hatósági feladatellátást érintően a VGT1 országos intézkedésként fogalmazza meg – többek között – a következőket:

- felül kell vizsgálni a vizekkel kapcsolatos engedélyezési eljárásokat, és újraszabályozni a VKI és a VGT előírásai szerint;
- hatékonyabbá kell tenni a vizekkel kapcsolatos hatósági és ellenőrzési tevékenységet;
- fejleszteni kell a vízzel kapcsolatos nyilvántartások és adatszolgáltatások informatikai rendszerét.

6.2. A vízügyi és a vízvédelmi hatóságok

A vízügyi, a vízvédelmi és vízminőségi kárelhárítási, valamint a környezeti kármentesítési eljárásokban résztvevő szervek irányítsa, hatósági és igazgatási feladatai, valamint hatáskörei többször változtak az idők folyamán.

A VGT1 országos intézkedésének végrehajtásaként, először miniszteri státútum szintjén történt meg a vízgazdálkodási és vízvédelmi feladatok összevonása. A jelenleg hatályos, a

Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. Rendelet 21. § alapján a belügyminiszter a Kormány *vízgazdálkodásért*, vízügyi igazgatási szervek irányításáért és *vízvédelemért* felelős tagja.

A vizekkel kapcsolatos hatósági és ellenőrzési tevékenysége hatékonyabbá tétele érdekében – a VGT1 országos intézkedésének végrehajtásaként – a vízügyi igazgatási és a vízügyi, valamint a vízvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet alapján – 2014. szeptember 10-i hatállyal – területi vízügyi hatóságként és szakhatóságként, továbbá területi vízvédelmi hatóságként és szakhatóságként – ha kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – első fokon tizenkét kijelölt katasztrófavédelmi igazgatóság jár el.

A területi hatóságok illetékességi területe speciális, megegyezik a területi vízügyi igazgatási szervek (vízügyi igazgatóságok) vízgyűjtő területi alapú működési területével.

Ugyanakkor a Kormány országos vízügyi és vízvédelmi hatóságként – országos illetékességgel – a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságot jelöltek ki, amely a területi hatóság első fokú vízügyi hatósági vagy szakhatósági, vízvédelmi hatósági vagy szakhatósági eljárása esetén másodfokon jár el.

6.3. A „víz és az ember kapcsolata komplex kezelését” szolgáló vízvédelmi és vízgazdálkodási hatósági eszköztár

A VKI, illetve a VGT végrehajtását szolgáló eszköztár egyik elemét a *vízvédelmi – engedélyezési, felügyeleti és ellenőrzési, valamint a jogkövetkezmények alkalmazására és a kikényszerítésre vonatkozó – hatósági, szakhatósági, továbbá igazgatási feladatellátás jelenti.* Az ezt alapjaiban meghatározó – a VKI, illetve a VGT végrehajtására utaló – és az egyes végrehajtási rendeletekben megjelenő szabályok a környezetvédelmi törvény szerint a következők:

- a) A víz védelme kiterjed a felszíni és felszín alatti vizekre, azok készleteire, minőségére (beleértve a hőmérsékleti viszonyait is) és mennyiségére, a felszíni vizek medrére és partjára, a víztartó képződményekre és azok fed rétegeire, valamint a vízzel kapcsolatosan –

jogszabályban vagy hatósági határozatban – kijelölt megkülönböztetett védelem alatt álló (védett) területekre.

- b) A környezet igénybevételét és használatát úgy kell megszervezni és végezni, hogy a vizek állapotára vonatkozó környezeti célkitűzések teljesüljenek, így különösen: a felszíni és a felszín alatti vizek állapota ne romoljon, továbbá a felszíni és felszín alatti vizek jó állapota a külön jogszabály szerinti környezeti követelmények teljesítése révén megvalósuljon. A vizek jó állapotának eléréséhez szükséges intézkedéseket – a Kormány nyilvános egyedi határozatával közzétett – vízgyűjtő-gazdálkodási tervben kell meghatározni.
- c) A víz - mint alapvető életfeltétel és korlátozottan elforduló erőforrás - kitermelésének és felhasználásának feltételeit vízkészlet-típusonként a területi adottságoknak megfelelően, igénybevételi határérték figyelembevételével kell megállapítani. A vízigények kielégítésének sorrendjéről a vízgazdálkodási törvény rendelkezik.
- d) A környezet igénybevétele – így különösen a vízviszonyokba történő beavatkozások – esetén gondoskodni kell arról, hogy a víz, mint tájalkotó tényező fennmaradjon, illetve a vízi és víz-közeli, továbbá a felszín alatti vízről közvetlenül függő szárazföldi élőhelyek és élőszervezetek fennmaradásához szükséges feltételek, valamint a vizek hasznosíthatóságát biztosító mennyiségi és minőségi körülmények ne romoljanak.
- e) Az ivóvízellátást biztosító, az ásvány- és gyógyvízhasznosítást szolgáló, a természet védelme szempontjából jelentős, az üdülési, sportolási és terápiás hasznosításra kijelölt vízkészleteket fokozott védelemben kell részesíteni.
- f) A vizek igénybevétele, terhelése, a vizekbe használt- és szennyvizek bevezetése - megfelelő kezelést követően - csak olyan módon történhet, amely a természetes folyamatokat és a vizek mennyiségi, minőségi megújulását nem veszélyezteti.
- g) A kitermelt víz felhasználásáról gondoskodni kell. A kitermelést és a használt víznek a vizekbe történő visszavezetését, valamint a vizek átvezetését úgy kell végezni, hogy a vízáadó és -befogadó közeg készleteit, minőségét és élővilágát kedvezőtlenül ne változtassa meg, öntisztulását ne veszélyeztesse.

A vízügyi és vízvédelmi hatósági szervezetrendszer részéről a VKI, illetve a VGT végrehajtását szolgáló eszköztár másik elemét a vízgazdálkodási hatósági és szakhatóság jogkör gyakorlása jelenti. A vízgazdálkodási törvény rendelkezéseit tekintve a vízgazdálkodás

talán egyik legösszetettebb – a VKI, illetve a VGT végrehajtását kiemelten szolgáló – feladata *a vizek hasznosítási lehetőségeinek megőrzése*, amire

- a) a természetes vizek hasznosíthatósági feltételeinek rendszeres ellenőrzésével,
 - b) a vízszennyezések megakadályozásával,
 - c) a vizek védelmét, illetve szabályozását szolgáló vízügyi intézmények létesítésével és működtetésével,
 - d) a vízhasználatot akadályozó vízminőségi károk megelőzésével, csökkentésével, illetve elhárításával,
 - e) a vizek medrének és a vízügyi intézmények vízvédelmi célú karbantartásával,
 - f) a vizek, azok jellemzőinek megfigyelésével, állapotának értékelésével,
 - g) az emberi beavatkozások, a felszíni és felszín alatti vizek állapotára gyakorolt hatások elemzésével,
 - h) a vízhasználatok gazdasági elemzésével,
 - i) a vízkészletek ésszerű használatára ösztönző jogi és közgazdasági eszközrendszer kialakításával
- kell törekedni.

A vízügyi hatóságok szintjén a fentiekhez kapcsolódik, továbbá azt hajtja illetve hajtja végre a vízgazdálkodási hatósági és szakhatóság jogkör gyakorlása. *A vízügyi hatóság megjelölt jellegű feladatát képezi a vízjogi engedélyezés (elvi, létesítési, üzemeltetési, fennmaradási) és a szakhatósági közreműködés. Az engedélyezést kiegészíti a kötelező jelleggel elírt rendszeres vízügyi hatósági felügyelet ellátása, valamint szükség esetén az intézkedések megtételére történő kötelezés és szankcióalkalmazás.* A VKI-t, illetve a VGT-t szolgáló vízügyi hatósági eszköztár fontos eleme a vízkészletek ésszerű használatára ösztönző közgazdasági-jog eszköztár, a *vízkészletjárték* szabályozása és megfizetési kötelezettsége.

7. ÖSSZEFOGLALÓ

A VKI úgy fogalmaz, hogy a víz más termékektől eltérően nem kereskedelmi termék, hanem örökség, amelyet ennek megfelelően óvni, védeni, kezelni kell.

Életünk meghatározó elemének mennyiségi és minőségi védelme érdekében fontos a VKI és az abban hivatkozott más irányelvek ismerete. A cikk bevezetést kíván adni az EU új vízgazdálkodási politikájának, programjainak, más szektorok ezekhez csatlakozó politikáinak és programjainak megértéséhez. Közös felelősségünk ugyanis, hogy a VKI előírásai szerint a tagállamok tiszteletben tartásuk/teljesítsék a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeiket. E tekintetben kiemelkedően fontos, hogy a VKI, illetve a VGT végrehajtását szolgáló a „víz és az ember kapcsolata komplex kezelését” szolgáló vízvédelmi és vízgazdálkodási hatósági eszköztár rendelkezésre álljon, illetve haékonyan alkalmazásra kerüljön.

A VKI-ben kitűzött, jó állapot elérésére vonatkozó cél teljesülése elengedhetetlen ahhoz, hogy hosszútávon megfelelő mennyiség és minőségű víz álljon rendelkezésünkre. Ha megvalósul valamennyi víztest jó állapotának elérése, akkor a vízi ökoszisztémák képesek lesznek regenerálódni és biztosítani azon ökoszisztéma-szolgáltatásokat, amelyek az élet és a vízrel függő gazdasági tevékenységek folytatásához szükségesek.

Ehhez azonban a tagállamoknak a VKI előírásai szerint sokkal szorosabban együtt kell működniük a vízgazdálkodásban a közös vízgyűjtőn, kötelező közös vízgyűjtő-gazdálkodási tervet készíteniük, kötelező koordinálni a tevékenységüket. Ha tagállamok és nem tagállamok osztoznak a vízgyűjtőn, akkor a tagállamoknak igyekezniük kell elérni azt, hogy közös vízgyűjtő-gazdálkodási tervek készüljenek. Ha a vízgyűjtőn osztozó országok nehezen tudnak megegyezni, kérhetik az Európai Bizottság segítségét.

Hazai szinten a célok elérését szolgálja Magyarország felülvizsgált, 2015. évi vízgyűjtő-gazdálkodási terve, azaz a VGT2.

8. IRODALOMJEGYZÉK

A cikk elkészítése során az alábbi hivatkozások kerültek felhasználásra:

1. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelv, 2000. október 23-i a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról, Irányelv (141 oldal), hivatalos fordítás, 2000. http://www.euvki.hu/docs/VKI_en_hu_hivatalos_20040901.pdf

dr. Kling István

BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság,

National Directorate General for Disaster Management

istvan.kling@katved.gov.hu

ORCID: 0000-0002-1759-2730

A kézirat benyújtása: 2016.11.21.

A kézirat elfogadása: 2016.12.16.

lektor: Dr. Hoffmann Imre PhD, Belügyminisztérium Közfoglalkoztatási és Vízügyi Helyettes
Államtitkárság